

TARTALOM

Együtt erősebbek vagyunk	2
Katonabúvárok a tenger mélyén	3
A Magyar Honvédség altisztjei és az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága	4
Egészségügyi kiképzés Debrecenben	6
Horváth Éva zászlós	6
Rakétaműszerész altisztjelöltek Székesfehérváron	7
Új követelmények és struktúra a honvédelmiszt- képzésben – a bevezetés folyamata	8
A gyermekkori álomból valóság lett	10
Poszterkommentár	11
Budapest helyőrség katonái (poszter)	12
A tanácsadás típusai	14
A nehézségek a távolság ellenére is legyőzhetők	16
A megfelelés vágya minden katona sajátja	18
„Egyedül a hit által”	19
Gratulálunk!	20
Búváriképzés szünetében	20
A könnyű nap tegnap volt	21
Hagyományörzés a dallamok útján	22
Humor	23
Játsszon és nyerjen!	23

„EGYÜTT ERŐSEBBEK VAGYUNK!...”

A James G. Stavridis admirálistól (a NATO Műveleti Parancsnokságának parancsnoka) származó fenti megállapítás volt a mottója annak a videokonferencián elhangzott előadásnak, amely részét képezte a németországi Garmisch-Partenkirchenben ez év augusztus 8–14. között megrendezett vezető altiszt konferenciának. A rendezvényen NATO- és PfP-országok, a NATO-parancsnokságok, az Egyesült Államok Európai Parancsnoksága és az ISAF vezető altisztjei vettek részt. Az idei találkozóra meghívták az USA azon államainak vezető altisztjeit, amelyeknek a jelen lévő NATO- és PfP-országokkal együttműködési megállapodásuk van. Magyarország partnereként az Ohioi Nemzeti Gárda légierő vezénylőzászlósa, CMSgt Tamara Philips vett részt. Az évente megrendezett konferencia kiváló alkalmat biztosít a részt vevő vezető altisztek részére a tapasztalatok cseréjére, az aktuális kérdések megvitatására. A tanácskozás magas színvonalát jellemezte, hogy a résztvevők bekapcsolódtak az aktuálisan folyó felsővezetői szemináriumba, aminek alaptémája a radikalizmus jellemzőinek feltárása és az ellene való küzdelem, a terrorizmus elleni harc volt.

A párbeszéd alapuló munkacsoportokban megvittattuk a 2010-ben kiadott NATO altiszt stratégia elnevezésű dokumentumot (NATO NCO Bi-SC Strategy and Recommended NCO Guidelines). Mélyreható elemzés után a résztvevők megállapították, hogy a Magyar Honvédség élen jár a NATO-tagországok között a NATO altiszt stratégijának alkalmazásában. A stratégia mára beépült az altisztképzés rendszerébe, valamint a NATO által javasolt rendszer szerint lettek létrehozva a különböző altiszt beosztások. Elismerően szóltak továbbá a magyar katonák nemzetközi szerepvállalásáról és magas színvonalú feladatellátásáról. Kiemelték, hogy a Magyar Honvédségnél tett látogatásaik alatt jó benyomást szereztek az altiszt kar felkészültségéről és motivációjáról. A tanácskozás programjának része volt az a videokonferencia, amelyen az Afgán Nemzeti Hadsereg vezénylőzászlósa, CSM Roshan-Safi tájékoztatta a résztvevőket az afgán haderő jelenlegi helyzetéről és jövőbeni célkitűzéseiről, az altiszt rendszeréről.

A konferencián elhangzottak, tapasztaltak megerősítették a résztvevőket abban, hogy a Magyar Honvédség, ezen belül az altiszt kar elismert része a NATO szövetségi rendszerének. A magyar altisztek felkészültsége, folyamatosan fejlődő felkészítési, képzési rendszere biztosítja a hatékony feladatvégrehajtást a szövetségi rendszeren belül, valamint a jövő kihívásainak való megfelelést.

Kriston István főtörzszászlós

KATONABÚVÁROK A TENGER MÉLYÉN

Az MH 5. Bocskai István Lövészdandár 24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóaljában 1994 óta szolgálók altisztként különböző század-, illetve törzsbeosztásokban. Abban a megtiszteltetésben volt részem, hogy 2002-ben én alakíthattam ki és 2006-ig vezethettem a zászlóalj búvárszakaszát. Jelenleg egyéb feladataimmal és beosztással párhuzamosan a harci búvárok koordinátoraként javaslataimmal, tanácsaimmal segítem a zászlóaljvezetést, illetve a felderítőszázad munkáját, a búvárok kiképzését, valamint merülés előtti felkészítését.

Alakulatunkat a Czako Búvár Kft. és a Karsztvíz Sportegyesület kereste meg ez év februárjában, mondván, a hajóroncs katonai jellege miatt szeretnének minket is meghívni egy kutatóexpedícióba. Ez a felajánlás megtiszteltetésként érte csoportunkat, mivel nemzetközi búvár szakmai körökben is nagy hírnévnek örvendő szervezetekről beszélhetünk. A két civil csoport technikai búvárai eddig öt, az Osztrák–Magyar Monarchiába tartozó roncsot találtak meg és vezettek rá kutatóexpedíciót az Adria mélyén. A megkeresést követően mint búvárkoordinátor jelentettem a felkérést előljárom felé, és párhuzamosan, vezénylőzászlósi vonalon is felterjesztettem a kérelmet. Szerencsénkre az MH vezénylőzászlósa ügyünk mellé állt, és szervezésében elkezdődött a tudományos expedíció katonai vonatkozású anyagi keretének összeállítása, valamint engedélyeztetésének folyamata. Az MH vezénylőzászlósának, illetve alakulatunk parancsnokai kintartásának köszönhetően május közepére sikerült megszerezni az engedélyeket és az anyagi hozzájárulásokat.

Május 25–29. között tudományos búvárrégészeti kutatóexpedícióban vett részt négy fő az MH 5/24. Bornemissza Gergely Felderítő Zászlóalj állományából. A civil-katonai együttműködés keretein belül végrehajtott merülések az Adria-tenger Horvátország–Mon-

tenegró tengeri határsávján zajlottak, a Ferenc József csatacirakáló roncsánál. Céljuk a roncs feltérképezése, állapotfelmérése, annak dokumentálása volt. A roncs 40-45 méter mélyen fekszik, egy változó irányú, közepes erejű áramlásban,

kb. 2-5 méteres látótávolsággal. A merüléseket Czako Lászlóval és technikai mélymerülő csoportjával hajtottuk végre.

A roncs 100 métert meghaladó hossza miatt a merülések nagyon összetettek voltak. Összességében több órnyi filmanyag és rengeteg fénykép született a négy nap alatt. Az expedícióról ismeretterjesztő, tudományos film is készül, melynek létrejöttéhez mi is – és általunk a Magyar Honvédség is – hozzájárhattunk munkánkkal. Az ötnapos expedíció során bebizonyosodott, hogy jól tudunk együtt dolgozni civil búvárokkal, eredményesen segítjük munkájukat, még akkor is, ha speciális – tőlünk távol álló – kutatási, régészeti feladatot látnak el. Az előkészületek megtervezése, megszervezése, koordinálása mind katonai, mind civil irányban altiszti szinten lett összefogva. Az expedíció végrehajtása, kontrollálása, irányítása szintén altiszti feladat volt, melyet a tények tükrében igen sikeresnek ítélnék meg. Megállapítható, hogy zászlósi szinten is képesek vagyunk civil-katonai események szervezésére, vezetésére akár külföldön, katonai bázisámogatás nélkül. Szükség van azonban a továbbképzésekre, csereképzésekre, akár a civil búvárelőterületén, akár társszervezetekkel karöltve, hogy fejlődhessünk, ezáltal szélesebb körben legyünk alkalmazhatók, felhasználhatók előre nem látható események megoldásában is.

A felderítő búvárcsapat

Tavaly májusban, mikor a zászlóaljparancsnok megbízott a búvárkoordinátori részbeosztásnak az ellátásával, csak a búvárcsoportokba beosztott katonák elméleti-gyakorlati továbbképzésének a szervezése, tervezése fordult meg a fejemben. Nem egészen egy hónappal később értettem meg az együttműködés fontosságát, mikor egyre többen kezdték tőlem: miért van szükség a búvárokra, illetve hova és hogyan lehetne beépíteni őket a lövészdandár katonai kiképzésének rendszerébe? Ezután a parancsnokoknak, előjáróknak, illetve társszervezeteknek tartott bemutató, amelyet egy másik katonai egység – az MH 25/88 Könnyű Vegyes Ezred – segítségével, közreműködésével hajtottunk végre, teljesen megváltoztatta ezt a szemléletet, mindenki számára pozitív irányba. Ehhez hozzájárult még néhány alkalom, mikor alakulatunkat és ezáltal a Magyar Honvédséget képviseltük civil rendezvényeken, sporteseményeken.

Itt szeretném megjegyezni, hogy nemcsak a civil médiában való szereplés a célja ezeknek a kiképzéseknek, megjelenéseknek. A szakmai bemutatkozásokon, az állampolgárok hadsereget megítélő véleményének pozitív irányba történő elmozdításán kívül annak az igazolása is fontos, hogy altiszti szinten is képesek vagyunk összefogásra, szervezésre, haladó, nemzetközi szintű parancsnoki gondolkodásra, helytállásra, bármilyen körülmények között.

Miklós Bence zászlós

A MAGYAR HONVÉDSÉG ALTISZTJEI ÉS AZ ORSZÁGGYŰLÉS HONVÉDELMI ÉS RENDÉSZETI BIZOTTSÁGA

Dr. Kocsis Máté HRB-elnök a parlamenti munkáról, a civil kontrollról és a katonákkal való kapcsolattartásról

A Parlament állandó bizottságai közül az Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága (HRB) 21 fős tagságával a nagy létszámú bizottságok közé sorolható. A bizottság a honlapján saját küldetésével kapcsolatban hangsúlyozza: Ahhoz, hogy Magyarországon rend és biztonság legyen, szigorú törvényekre, azok következetes betartására és betartatására van szükség. E törvényalkotási munkához és a társadalmi, civil kontroll érvényesítéséhez kíván a magyar Országgyűlés Honvédelmi és Rendészeti Bizottsága hozzájárulni.

– Elnök úr, a HRB munkája, kicsit leegyszerűsítve, kétirányú: parlamenti munka és a civil kontroll érvényesítése. Kérem, röviden szóljon e két területről.

– Valóban, a HRB az Országgyűlés kezdeményező, javaslattevő, véleményező, ügydöntő szerve, és közreműködik a honvédelemmel összefüggő kormányzati munka ellenőrzésében. Jogszabályai alapján a honvédelem területét érintő bármely kérdést megtárgyalhat és abban állást foglalhat. Nem utolsósorban pedig a HRB-t alkotó parlamenti frakciók egy-egy képviselője mindig részt vesz a Honvédelmi Minisztérium által kezdeményezett ötpárti egyeztetéseken, ahol a nagyobb volumenű, honvédelmet érintő jogszabályok kerülnek

napirendre még azelőtt, hogy a kormány benyújtaná azokat az Országgyűlés elé. A honvédelmi törvény mindezen túl teljes körű kötelezettséget is ró a honvédelmi miniszterre, mégpedig úgy, hogy a honvédelemért felelős miniszternek a honvédséget érintő valamennyi jogszabálytervezetet a HRB tagjai részére meg kell küldenie. A civil kontroll több formában is megvalósul a bizottság tevékenysége során. Az Országgyűlésről szóló törvény értelmében a honvédelmi miniszter minden esztendőben eleget tesz meghallgatási kötelezettségének, ennek során a HRB előtt beszámol a Magyar Honvédség és a Honvédelmi Minisztérium előző évi tevékenységéről. Ezenkívül a HRB kinevezése előtt meghallgatja a honvédelminiszter-jelöltet, a vezérkarfőnök-jelöltet, a KNBSZ főigazgató-jelöltjét, és szavazással dönt alkalmasságukról. És nem utolsósorban a bizottság ellenőrzi a Magyar Honvédség működésével kapcsolatos törvények végrehajtását is. Ami a közvetlen kapcsolatokat illeti, nemcsak a bizottság elnöke, hanem valamennyi bizottsági tag számára fennáll az a lehetőség, hogy ne csak a Balaton utcát, a minisztériumot, hanem a csapatokat is felkeresse. Ez történhet egyénileg, de a bizottság kihelyezett ülésezése formájában is. A HRB legutóbb Kecskeméten, a Szentgyörgyi Dezső Repülőbázison, azt megelőzően Püspökszilágy lőtéren az önkéntes

védelmi tartalékos állomány kiképzése kapcsán tartott kihelyezett ülést.

– A honvédelem ügyében melyek voltak azok a legfontosabb események, amelyeket kiemelve a bizottság munkájának elmúlt időszakából?

– A törvényalkotási munka legfontosabb eseménye az új honvédelmi kódex (a 2011. évi CXCVII. törvény) elfogadása volt, amely munkából nemcsak a kormány, a Parlament, hanem a HRB is alaposan kivette a részét. Fontossági szempontból ki kell emelnem a Hjt.-t, a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról szóló törvényt, melynek elsődleges célja volt azon szabályok megteremtése, amelyek a Magyar Honvédség 2012–2021 közötti humánstratégiája megvalósításának megkezdéséhez nélkülözhetetlenek. Sikeresen lezárult a Katonai Felderítő Hivatal és a Katonai Biztonsági Hivatal összevonásával létrejött Katonai Nemzetbiztonsági Szolgálat felállítása. A bizottság nagy szerepet vállalt a Nemzeti Közzolgálati Egyetem és az önkéntes tartalékos rendszer (ÖTR) létrehozásának, törvényi háttérének megalkotásában.

– A bizottsági elnöki poszton túlmenően elnök úr még további szállal is kötődik a Magyar Honvédséghez. Budapest VIII. kerület polgármestereként, úgymond otthonadója a korábbi Ludovika Akadémia épületkomplexumnak és szoros kapcsolat fűzi az MH Ludovika Zászlóaljhoz is.

– Személy szerint nagy várakozással tekintettem a Ludovika Zászlóalj megalakulása elé. Számomra a Ludovika Zászlóalj képviseli azt az összetartozást, magas szakmai felkészültséget és emberséget, amire mindig is szükség van a Magyar Honvédségben. Olyan katonák alkotják, akik bármely összehasonlításban kiállják a próbát, megállják a helyüket, mind szakmai téren,

mind belső tartást illetően. A kerület nagyon szoros együttműködésben áll a Ludovika Zászlóaljjal, társadalmi szerepvállalásuk igen jelentős, karitatív tevékenységük pedig mindenki számára követendő, példaértékű.

– Az Országgyűlés őszi ülészaka során melyek lesznek a bizottság legfontosabb – honvédelemmel összefüggő – napirendi pontjai, amelyeket tárgyalni fog?

– Az Országgyűlés 2012. évi őszi ülészakára vonatkozó törvényalkotási program szerint a HRB elé kerül „a Magyar Honvédség hivatásos és szerződéses állományú katonáinak jogállásáról” szóló törvényjavaslat, mely egy nagy terjedelmű szabályozás lesz. Ez év végén pedig benyújtásra kerül „a Magyar Köztársaság területén szolgálati céllal tartózkodó külföldi fegyveres erők, valamint a Magyar Köztársaság területén felállított nemzetközi katonai parancsnokságok és állományuk nyilvántartásáról, valamint jogállásukhoz kapcsolódó egyes rendelkezésekről” szóló 2011. évi XXXIV. törvény módosításáról” szóló törvényjavaslat. Jómagam önálló indítványként benyújtottam a nemzetbiztonsági ellenőrzés új szabályairól szóló törvényjavaslatot. Most tárgyaljuk Magyarország 2013. évi költségvetését, ennek részeként a honvédelmi fejezet főszámaikat, azt, hogy mekkora pénzügyi keretet tudunk jövőre honvédelmünkre fordítani.

– A kormányzati ciklus első két évében a tárca számos kihívásnak sikerrel megfelelt. Milyen fontos lépések állnak előttünk a következő két esztendőben?

– Az előttünk álló feladatok közé tartozik a Hadfelszerelési iparkorszerűsítési terv (Hadik-terv) aktuális lépéseinek megvalósítása; a kibervédelmi elvek kidolgozása és eljárások bevezetése; nemzetközi szerepvállalásaink teljesítése; a rendelkezésre álló technikai eszközök folyamatos modernizációja és az ingatlangazdálkodás további racionalizálása. Fontos vállalást tett hazánk a 2015–2018-as időszakra nézve, hiszen egy négy hónapos turnusban a balti államok légterének védelmét a Magyar Honvédség légierejének

A HRB tagjai a kecskeméti MH 59. Szentgyörgyi Dezső Repülőbázison

Gripen harci gépei fogják ellátni. Az önkéntes tartalékos rendszer feltöltése pedig folytatódni fog egészen addig, amíg el nem éri azt a 8 ezer fős létszámot, amelyet az országgyűlési határozat lehetővé tesz.

– A Magyar Honvédség folyamatos megújulásának érzékelhető része az altiszti állomány helyzetének, ügyének rendezése. E folyamat részeként 2012. január 1-jétől a korábbi tiszt-helyettes állománykategória-jelölést a történelmi hagyományokat is kifejező altiszt megnevezés váltotta fel. Elnök úr, a bizottság munkájában érzékelhető-e ez a folyamat?

– A polgári kormányzat mindig nagy figyelmet fordított a hagyományok ápolására. Fokozottan igaz ez a honvédelem szférájára. Az új honvédelmi kódex ismét tartalmazza az altiszt megnevezést. A honvédelmi bizottság a törvényjavaslat tárgyalása során támogatta a minisztérium ez irányú koncepcióját. Ne felejtjük el, hogy a honvédség gazdag tapasztalatokkal rendelkezik az altisztképzés területén.

– A bizottság tagjainak van-e kapcsolata az altiszti állománnyal, van-e lehetőségük közvetlenül megismerni tevékenységüket?

– Leginkább a kihelyezett bizottsági ülések alkalmával kerülnek a képviselők személyes kapcsolatba az állománnyal. Ilyenkor nyílik lehetőség arra, hogy kötetlen párbeszéd alakuljon ki az állománycsoport tagjai és a bizottsági tagok között, mely

révén számos új információhoz juthat mindkét fél. A bizottság több tagja aktív érdeklődést mutat a Magyar Honvédség katonai alakulatai iránt. Gyakran egyéni látogatásokat tesznek a különböző katonai szervezeteknél, ahol személyesen találkoznak és beszélgetnek az altisztekkel, a parancsnoki állománytól pedig részletes tájékoztatást kapnak az alakulat tevékenységéről.

– A katonai sajtó is komoly átalakuláson ment keresztül az elmúlt években. A több évtizedes szünet után 1999-ben újraindult Honvéd Altiszti Folyóirat 2012 áprilisától megújult tartalommal és formában jelenik meg. Kérem, néhány gondolatban értékelje a katonai média működését.

– A Honvédelmi Minisztérium az elmúlt két év során nagy figyelmet fordított a katonai sajtóra. Véleményem szerint színvonalas, jól működő rendszerről van szó, amely megfelelő alaposággal tájékoztatja a Magyar Honvédség állományát a honvédség és a nagyvilág eseményeiről, és a civil társadalom is reális képet kap katonáink mindennapjairól. A különböző katonai kiadványok kiválóan alkalmasak erre a feladatra, mert általuk lehet megismerni a katonák életét, értesülni sikereikről, tudomást szerezni problémáikról.

– Elnök úr, köszönöm a beszélgetést.

Dr. Murinkó Attila
mk. alezredes

EGÉSZSÉGÜGYI KIKÉPZÉS DEBRECENBEN

A Magyar Honvédség 5. Bocskai István Lövészdandár debreceni helyőrségének egészségügyi központjában teljesítik szolgálatot. Napi rendszeres feladataink közé tartozik a gyógyító, megelőző tevékenység, a kiképzési feladatok biztosítása, illetve dandárunk személyi állományának egészségügyi kiképzése is. A békeidős kiképzé-

si, felkészítési tervekben szereplő egészségügyi ismeretek kapcsán elmondhatjuk, hogy igyekszünk tudásunk legjavát nyújtani, az igényeknek megfelelően. A foglalkozásokat vezető tisztek, altisztek és tisztesek kompetenciájuknak megfelelően végzik az állomány kiképzését, a mindenkori aktuális protokollokat szem előtt tartva. Van, amikor a foglalkozáson részt vevő állomány soraiban CLS- (Combat Life Saver) végzettséggel rendelkező katonákat is találhatunk. Ők már megbízható ismeretekkel rendelkeznek a harctéri életmentést illetően, és ezt a gyakorlatban is képesek alkalmazni.

A debreceni egészségügyi központ saját állománya részére tervezett kiképzés gyakorlatilag folyamatos. Heti szinten 3-4 alkalommal tartjuk meg a gyakorlati és elméleti foglalkozásokat. Célunk az egészségügyi ismeretek szinten tartása, fejlesztése mind a harctéri, mind a civil ellátást illetően. Az elmúlt

év során részt vehettünk missziós felkészítés tekintetében az OMLT-váltásokban (I/6 és I/7), az MH KFOR K-6, az MH PRT-11, MH PRT-12, illetve az MH EU HCS felkészítésében. A dandár alegységei közötti együttműködés az egészségügyi felkészítések tekintetében példás. Az alegységek igényeihez igazítottan igyekszünk biztosítani a kiképzések személyi, tárgyi feltételeit, legyen szó akár gyakorlati, akár elméleti foglalkozásokról.

Az állomány hozzáállását csak pozitívan lehet jellemezni. Mindkét fél tudatában van annak, hogy olyan ismeretek átadásáról, illetve megszerzéséről van szó, melyek bármikor hasznosak, akár életmentők is lehetnek, és ezt tükrözi a kiképzések szervezethez is.

Bár nem tartozik kifejezetten a kiképzések tárgyköréhez, megemlítem, hogy dandárunk szerepet vállalt a KatonaSuli programban is.

*Petromán Valéria
őrmester (ápoló)*

Katonanők a honvédségben

HORVÁTH ÉVA ZÁSZLÓS

szeretete és a kiképzésekről szóló anekdoták felkeltették érdeklődését, és arra ösztönözték, hogy jobban utánanézzon ennek a szakmának. A honvédségről kialakult képe segítette abban, hogy az érettségi után a Budapesti Katonai Szakképző Iskola és Kollégiumba jelentkezzen rádióállomás-üzemeltető szakra.

2000 augusztusában megkezdett tanulmányai befejezését követően Nagytarcsán, az MH Híradó Parancsnokságon szolgált, ahol kiváló képességei hamar felszínre kerültek. Hat évig három különböző, többek között rádióállomás-üzemeltetői, informatikai és kiképzési feladatot látott el. Jelenlegi beosztásában 2007. január 1-je óta teljesít szolgálatot; munkája sok esetben kibővül a dandár- és az MH-szintű sportrendezvények szervezői és lebonyolítói feladataival. Tapaszta-

latait és a koordinációs készségét járőrbajnokságokon, mezői futóversenyeken, a katonai háromtusán, valamint lőbajnokságokon kamatoztatja.

A tanulást nem hagyta abba, a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Bolyai János Katonai Műszaki Kar gazdálkodási szakán 2009-ben közgazdász végzettséget szerzett, angol nyelvből pedig katonai szakanyaggal bővített középfokú nyelvvizsgát tett. Beiskolázták különböző tanfolyamokra, és ezeket is sikeresen elvégezte.

A Magyar Honvédségen belül fontossá vált az esélyegyenlőség megteremtése; az erre irányuló erőfeszítéseket a dandárnál egy éven keresztül Éva koordinálta. Tervei között szerepel a missziós szolgálat, mivel fontosnak tartja, hogy minél szélesebb körben kipróbálja magát.

Gémes Ildikó százados

Az MH vitéz Szurmay Sándor Budapest Helyőrség Dandár Támogató Zászlóalj állományában a hadműveleti szakterület beosztott zászlósaként szolgál. Ezzel a területtel öt éve ismerkedett meg; a beosztás ellátása sok szervezést, tervezést és kidolgozó munkát foglal magába.

A katonai hivatás családja körében sem volt ismeretlen, hiszen nagybátyja hivatásos katonaként szolgált a seregben. A haza iránti

RAKÉTAMŰSZERÉSZ ALTISZTJELÖLTEK SZÉKESFEHÉRVÁRON

Az MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred adott otthont az MH Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskola 2011/2012 II. féléves rakétaműszerész hallgatói szakmai gyakorlatának. Az ezred rakétajavító csarnokában és műhelyében folyt a szakképzés, amely az előző évtizedekben már számtalan továbbképzés résztvevőit látta vendégül. A történet már 1999-ben, az egyik jogelőd katonai szervezetnél, az MH 47. Fejér Javító Zászlóaljnál elkezdődött. Amíg az ezredforduló képzéseinek alapvetően még szakmai tapasztalatokkal rendelkező állomány vett részt, köztük számos közalkalmazottal is, addig a 2000-es évek végére a helyzet megváltozott. A 2009-ben és 2010-ben megrendezett rakétatechnikai bevizsgáló szakképzések célja a már szakbeosztásban lévő vagy ilyenbe tervezett, rakétatechnikai kiszolgáló tevékenységet folytató szakállomány részére speciális képzés nyújtása volt. A sikeres megvalósítás ellenére a háromhetes tanfolyam nem versenyezhetett egy OKJ-s rendszerű tiszthelyettesképzéssel. Már akkor egyértelművé vált, hogy a „fehérvári” gyakorlati képzést a rakétaműszerész szak szakmai gyakorlatába kell integrálni, nagy lehetőséget adva ezzel a hallgatóknak ahhoz, hogy az iskolán tanult elméleti ismereteiket csapatnál, gyakorlati ismeretekkel kiegészítve, egy rakétajavító raj munkájába kapcsolódva sajátítsák el.

Ennek a felismerésnek köszönhetően az idén mindez valósággá vált. Rakétaműszerész szakon tanuló öt fő altisztjelölt töltötte alakulatunknál szakmai gyakorlati óráit az egyéves, OKJ-s rendszerű tiszthelyettesképzés keretében. A képzés stratégiai céljai közül fontosnak tartottam a motivációt, mely a valós, szakmai környezet és a gazdag eszközpark révén a tanulás folyamatos hajtóerejévé vált. További kiemelt célként fogalmaztam meg, hogy értő módon tanulják meg kezelni az ellenőrző-bevizsgáló be-

rendezéseket, legyenek képesek értelmezni a kapott bevizsgálási algoritmust, és annak segítségével végrehajtva a feladatot bevizsgálói képességüket készséggé fejleszthessék. Ismerjék meg ezenfelül a rakétalövészetek során előforduló problémákat, akadályokat és azok elhárításának fogásait.

A képzési programban is szereplő általános rakétatechnikai alapok oktatása során egy üzemelő rakétahajtómű legfontosabb paramétereinek meghatározása céljából demonstrációs jelleggel lehetőség nyílt egy gyakorló sugárhajtómű-modell működtetésére és mérési feladatok végrehajtására. Az üzemeltetést megbeszélés követte, majd számításokat végeztünk a tolóerőre, a rugós erőmérő működésének ellenőrzésére és a Joule-Thomson-hatás bizonyítására vonatkozóan. A továbbiakban megismerték a bevizsgáló műszereket, azok felépítését, működését, kezelését, megtanulták helyesen telepíteni, bontani a be rendezéseket. Ezt követően részleteiben tanulmányozták a technikai kiszolgálások technológiáját. Végül pedig a bevizsgálási algoritmusok végrehajtása következett, amelyek mind a karbantartások, mind pedig a műszeres bevizsgálások vég-

rehajtásának lépéseit tartalmazták. Kitelepültünk a „Támogatás 2012” gyakorlatra is, amelynek keretében éles 9M113 páncéltörő rakéták bevizsgálását tanulmányozhattuk, és a Konkursz indítóállványok lövészetbiztosításában is részt vehettünk.

A szoros szakmai gyakorlati képzés mellett maradt időnk arra is, hogy az egyik szombatra eső munkanapon meglátogassuk a székesfehérvári helyőrséggyűjteményt. A nagy gonddal összeállított, gazdag tárlatot Rangel István törzsőrmester mutatta be a hallgatóknak, izgalmas történetekkel fűszerezve mondanivalóját. Egy másik alkalommal Fülöp Attila bodajki magánygyűjteményét fedezhettük fel.

Meggyőződésem, hogy az azóta már végzett hallgatók a szakmai gyakorlaton sok élménnyel gazdagodtak és nagy előnyre tettek szert, hiszen még avatásuk előtt a gyakorlatban teljesíthették ki elméleti ismereteiket egy javítási-bevizsgálási tapasztalatokkal és régi javítás hagyományokkal is rendelkező alakulatnál. Bizom benne, hogy ez kezdete egy eredményes együttműködésnek az MH Altiszt Akadémia és az MH 43. Nagysándor József Híradó és Vezetéstámogató Ezred között.

Joó Árpád főhadnagy

ÚJ KÖVETELMÉNYEK ÉS STRUKTÚRA A HONVÉDALTISZT-KÉPZÉSBEN – A BEVEZETÉS FOLYAMATA

Az új kormányzat a kormányváltás kezdetétől célul tűzte ki a foglalkoztatást és az elhelyezkedést jobban biztosító duális szakképzési rendszer kialakítását, melyben a gazdasági igények hatékonyabb megjelentetésének érdekében különösen fontos szerepet szánt a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara (továbbiakban: MKIK) tevékenységének. A Nemzetgazdasági Minisztérium (továbbiakban: NGM) – mint a szakképzés átalakításáért felelős minisztérium – munkatársai által elkészített, a szakképzési rendszer átalakítására, a gazdasági igényekkel való összehangolására vonatkozó koncepció a 1198/2011. (VI. 17.) kormányhatározattal lett elfogadva, melynek eredményeként született meg az új, szakképzésről szóló – 2012. január 1-jén hatályba lépett – 2011. évi CLXXXVII. törvény.

Az új szakképzési törvény a teljes magyar szakképzés (szerkezeti, tartalmi és támogatási) rendszerének átalakítását célozta meg, melynek szerves részét képezik a Honvédelmi Minisztérium (továbbiakban: HM) gondozásában lévő, állam által elismert, az Országos Képzési Jegyzékben (továbbiakban: OKJ) szereplő katonai szakképesítések is, mely szakképesítéseink egyben az altiszti előmenetel alapjául is szolgálnak. A polgári szakképzés átalakításának folyamata, valamint a korábbi tiszthelyettesképzés tapasztalatai és az új humánpolitikai irányelveknek megfelelő hatékonyabb képzési szerkezet kialakításának igénye döntési helyzet elé állította a tárcát, melynek eredményeként fogalmazódott meg a kiképzés rendszeréhez jobban igazodó katonai szakképzés kialakítása, ami nemcsak a képzés tartalmát, hanem a képzőintézmény szervezetét is érintette. Mindezek eredményeként a polgári szakképzés célkitűzéseivel összhangban született meg a vezérkarfőnöki döntés, melynek értelmében 2012 szeptemberétől új rendszerű,

kétéves honvédtisztképzésnek kellett indulnia új szervezeti keretek között, az MH Altiszti Akadémián (továbbiakban: MH AA).

A feladat mérföldköveit a szakképzésről szóló törvény vonatkozó paragrafusai határozták meg, rögzítve a képzések indításához szükséges jogszabályok, az OKJ- és a modul kormányrendelet, a szakmai és vizsgakövetelmény- (továbbiakban: SZVK-), valamint a kerettantervi rendeletek megjelentetésének rendjét.

A honvédelmi tárca képzési indításának vonatkozásában többfeladatként jelentkezett, hogy „a nevelési-oktatási intézmények működéséről” szóló 11/1994. (VI. 8.) MKM rendelet a katonai oktatási intézmény esetében, az oktatás megkezdhetőségének feltételeként, működési engedély megszerzését írja elő. Az engedélyhez – a teljesség igénye nélkül – olyan további intézményi dokumentumokat kellett csatolni (alapító okirat, nevelési pedagógiai program), amelyek elfogadásának elengedhetetlen feltétele volt a fenti jogszabályok megjelenése. E feszített jogszabály-előkészítési és működésiengedély-megszerzési folyamat a HM Humánpolitikai Főosztály és a Honvéd Vezérkar Személyzeti Csoportfőnökség (továbbiakban: HVK SZCSF) munkatársainak szervezésében, koordinálásával és nem utolsósorban a Magyar Honvédség (továbbiakban: MH) – a katonai szakképzés átalakításába bevont – szakértőinek, valamint az átszervezés eredményeként az MH AA szervezetébe integrálódott MH Kinizsi Pál Tiszthelyettes Szakképző Iskola oktatói állománya munkájának eredményeként valósulhatott meg.

Az OKJ-tervezet a 2011. év negyedik negyedévében, míg az SZVK-tervezet 2012 első negyedévében az MKIK szakmai koordinálásával és a felelős tárcák – köztük a honvédelmi tárca – szakértőinek be-

vonásával készültek el és kerültek átadásra az NGM illetékes főosztálya részére. Ezt követően az OKJ-t, hosszas államigazgatási egyeztetések és eljárás eredményeként, az eredetileg tervezett április 30-ai időpont helyett július 6-án hirdették ki az Országos Képzési Jegyzékről és az Országos Képzési Jegyzék módosításának eljárásrendjéről szóló 150/2012. (VII. 6.) kormányrendeletben. Az év tavaszán már érezhető volt, hogy a szakképzési törvényben rögzített határidők a feladat nagysága és mennyisége miatt nagy valószínűséggel nem tarthatóak, ezért a tárca részéről hivatalos megkereséssel éltünk az NGM irányába, mely levelünkben kifejtettük véleményünket az új rendszerű szakképzés szeptemberi indíthatóságával kapcsolatban. Levelünkben jeleztük, hogy a honvédelmi tárca a kormányzati szándékkal összhangban a 2012/13 tanév első felétől kívánja indítani az új rendszerű „Honvéd altiszt” és „Honvéd zászlós” szakképesítés megszerzésére irányuló képzéseit. Mivel a működésiengedély-kérelmet az MH AA vonatkozásában a székhely (Pest Megyei Kormányhivatal) és a telephely (Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivatal) szerint illetékes kormányhivatalok oktatási főosztályai számára május 31-éig kellett benyújtani, és a jelzett időpontig az új katonai szakképző szervezet még nem állt fel, valamint az új szakképzést szabályozó legfontosabb kormányrendeletek, rendeletek sem álltak rendelkezésre, komoly problémát jelentett az új képzőintézmény esetében az alapító okirat megfogalmazása. Egyszerre kellett tekintettel lennünk arra, hogy az alapító okirat megfeleljen a jogszabályi követelményeknek, a tervezett átszervezés végrehajtható legyen és később, majd augusztusban, az engedély kiadása során, az intézmény által ellátandó feladatok értelmezhetőek legyenek az

illetékes hivatalok számára. Ez a szakszerűség és rugalmasság, ami az MH AA alapító okiratában megjelent, nagyban köszönhető a HM Tervezési és Koordinációs Főosztály munkatársai közreműködésének. A jogszabályi háttér bizonytalansága miatt a működésiengedély-kérelem beadása során elengedhetetlen volt a személyes kapcsolatfelvétel, melynek során jeleztük a hivatalok számára: a jogszabályi változásoknak megfelelően folyamatos kérelem-kiegészítéssel és eljárás-meghosszabbítással fogunk élni annak érdekében, hogy a leadott intézményi dokumentumaink a jogszabályi előírásoknak megfelelőek legyenek és biztosítsák a működési engedély jogszerű kiadhatóságát. Nem túlzás megállapítani, hogy a kormányhivatalok együttműködése nélkül az új rendszerű „Honvéd altiszt” és „Honvéd zászlós” szakképesítés megszerzését biztosító képzéseinket nem tudtuk volna elindítani.

Az új rendszerű szakképzés indíthatóságával kapcsolatos feladatok nagyságát az is jól mutatja, hogy a bevezetéshez szükséges törvényi feltételek módosítása vált szükségessé május-június hónapban. A szakképzésről szóló 2011. évi CLXXXVII. törvény módosításáról szóló 2012. évi LXXI. törvényt az Országgyűlés a 2012. június 4-i ülésnapján fogadta el és

azt 2012. június 19-én hirdették ki. A szakképzési törvény módosítása lényeges változásokat vezetett be a jogszabályok (SZVK, kerettantervek) megjelentetésével kapcsolatos határidők tárgyában, és a képzés szeptemberi indíthatósága érdekében, a kerettantervek vonatkozásában, a rendeleti szint helyett engedélyezte a kerettantervi ajánlások NGM-közleményben történő megjelentethetőségét augusztus 31-éig.

Augusztus 9-én hirdették ki az állam által elismert szakképesítések szakmai követelménymoduljairól szóló 217/2012. (VIII. 9.) kormányrendeletet, amely már csak korlátozott szakképzés indíthatóságának feltételeit teremtette meg, hiszen a jogszabályban csak a képzések szeptemberi indítását tervező két tárca szakképesítéseinek szakmai moduljait adták ki. A feszített tempóra tekintettel csak a nemzetgazdasági és a honvédelmi tárca volt az, amely kitartott a szeptemberi képzésindítás mellett.

Augusztus 1-jétől a kétlépcsős integrációt befejező MH AA hivatalosan is megkezdte működését, és a júliusi központi feladat szabásnak megfelelően már elkészült az új intézmény nevelési és pedagógiai programja, valamint az oktatói állománnyal együttműködve folyamatban volt a kerettantervi ajánlás előkészítése. A nevelési és pedagógiai programot augusztus 16-án, az új katonai szakképző intézmény nevelőtestületének megalakulását követően fogadták el és – a fenntartói feladatokat gyakorló HVK SZCSF jóváhagyását követően – 2012. augusztus 22-én csatoltuk a működésiengedély-kérelmünkhöz a Pest Megyei és a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Kormányhivataloknál. A működésiengedély-kérelmünk ekkor már minden olyan kötelezően csatolandó dokumentumot tartalmazott, amit a vonatkozó jogszabályok megkövetelnek a kérelem kiadásához, egyedül a külső jogszabályi környezet, a hatályos HM SZVK-rendelet és az NGM-közlemény nem állt még rendelkezésre.

A két hiányzó szabályzó (HM SZVK-, MGM-közlemény) többszöri – minisztériumok közötti – kapcsolat-

latfelvétel és egyeztetés eredményeként jelenhetett csak meg, melyek keretében több esetben hangsúlyozni kellett a szakképzési törvényben rögzített határidők fontosságát és a honvédelmi tárca katonaiszakképzés-indítás tárgyában történő határozott elkötelezettségét.

A kormányhivatalokkal való jó együttműködést mutatja az is, hogy Jász-Nagykun-Szolnok megye a HM SZVK-rendelet honvédelmi miniszter által aláírt példányának bemutatását követően, még azon a napon, augusztus 27-én kiadta a telephelyre vonatkozó működési engedélyt (ügyiratszám: XI-B-10/00244-19/2012.). A HM SZVK-rendeletet csak ezt követően hirdették ki a Magyar Közlöny 112. számában, 2012. augusztus 28-án (a honvédelemért felelős miniszter ágazatába tartozó szakképesítések kiadásáról szóló 19/2012. (VIII. 28.) HM rendelet). A Pest Megyei Kormányhivatal mindezek után augusztus 30-án adta ki az egységes szerkezetű, a szentendrei székhelyre és a telephelyre egyaránt vonatkozó működési engedélyt (ügyiratszám: XIV-B-045/01661-16/2012.). Mindkét kormányhivatalnál még az engedélyek átvételének napján lemondunk fellebbezési szándékunkról, így azok a kiállítás napján jogerőre emelkedhettek. A katonai képzések jogszerű indításához még hiányzó NGM-közleményt a Hivatalos Értesítő 38. számában, 2012. augusztus 31-én tették közzé. A közlemény – a „pilot program” keretében indítható 77 db NGM-szakképesítés kerettantervi ajánlásán túl, egységes szerkezetben – a „Honvéd altiszt” szakképesítés 2012/2013-as tanévben induló ágazataira/szakmairányaira vonatkozó szakképzési tantervi ajánlásokat tartalmazta.

Így végül stílusosan és katonásan örömmel jelenthetem: az MH Altishti Akadémia a jogszabályi feltételeknek megfelelően, az új rendszerű honvédelmiszakképzés esetében érvényes működési engedély birtokában kezdhette meg a 2012/13. évi tanévet.

Dr. Vartman György
okl. mk. alezredes

Mesterségem címere: vezénylőzászlós

A GYERMEKKORI ÁLOMBÓL VALÓSÁG LETT

A Szolnok hírnevét öregbítő katonai szervezetek egyik jeles képviselője az 1993 szeptemberében Légimozgékonyaságú Zászlóalj néven alakult MH 25/88 Könnyű Vegyes Zászlóalj. Katonái az elsők között utaznak a legkeményebb műveleti területekre, és vívják ki külföldi katonatársaik elismerését. Ennek a zászlóaljnak a vezénylőzászlósa Nagy László törzszászlós.

Főtörzsőrmesterként egy gyakorlaton

„Tűzoltó leszel s katona! Vadakat terelő juhász!” – olvashatjuk József Attila Altató című versében, és valószínűleg olvasta a kisiskolás Nagy László is, aki már kora gyermekkorától kezdve a katonaeletről álmodozott. Az álmodozást tettek is követték, hiszen családjában elsőként adta a fejét a katonai hivatásra.

Általános iskolai tanulmányainak befejeztével az egri Lenkey János Honvéd Kollégiumba nyert felvételt. Az érettségit követően a Kossuth Lajos Katonai Főiskola tiszthelyettesképző karán folytatta tanulmányait; 1994-ben végzett mint gépesített lövészsza- kasz-parancsnok. Kitűnő tanulmányi eredményének köszönhetően Laci választhatta meg az első beosztási helyét. Ő a nem sokkal korábban megalakult MH 88. Légimozgékonyaságú Zászlóalj mellett döntött – és soha nem bánta meg ezt a döntését! Kiképző tiszthelyettesként kezdett a 4. kiképzőszázadnál, ahol nagyon jó és segítőkész kollektívába került, amely hamar átsegítette a kezdeti nehézségeken.

Azzal, hogy a pályafutását egyből kiképzőként kezdte, beosztásból szinte azonnal vezetővé kellett érnie, hiszen a kiképzendők megbecsülésének a kivívása elengedhetetlen volt a sikeres munkavégzéshez.

Nagy törzszászlós az első élő és lélegző vezénylőzászlóossal 1997-ben a Sínai-félszigeten találkozott, amikor a déli táborban egy amerikai zászlóaljjal dolgoztak együtt. A magyar tiszthelyettesek hitetlenkedve nézték, hogy micsoda tekintélye van a CSM-nek nemcsak az altisztek, de a tisztek körében is. Mindannyian egyetértettek abban, hogy ilyen rendszerre Magyarországon is szükségünk lenne. De akkor szinte hihetetlennek tűnt, hogy nem is sokat kell várni arra, hogy a Magyar Honvédségben is megjelenjen és megszilárduljon a rendszer.

Egy baráti szívésségnek köszönhetően ebben az időben élte át élete egyik legizgalmasabb kalandját is. Egy nagyon kedves altiszt barát már 4-5 hete folyamatosan „ügyeletes alegység” szolgálatban volt, és a menyasszonya komoly szankciókat helyezett kilátásba, ha nem megy

végre haza egy hétvégére. Laci átvette hát tőle a rajparancsnoki beosztást erre a pár napra, teljesen hivatalosan, ahogy kell. Egyvalamit nem csinált meg: nem pakolt saját háromnapos zsákot, hiszen ott volt a baráté, gondolta naivan. Péntek kora délutántól volt szolgálatban, és mint szolnoki lakos (10 percnyi sétára a laktanyától) hazamehetett este. Szombat hajnalban három óra körül megcsörrent a telefon és elhangzott a riasztást jelentő bűvös jelszó. Bement hát Laci a laktanyába, és várták, hogy mikor jön az ellenőrző előljáró. Ehelyett azonban menetparancs érkezett, és elindultak egy számukra ismeretlen cél felé. Amikor látta, hogy a lőszeres kocsis is besorolt és velük tart, már gondolta, hogy ez nem ellenőrzés, hanem éles helyzet. Néhány óra múlva a déli határszélen tálalta magát, és ott is töltött két kellemes hetet a barát zoknijával, alsógatyáival és gyakorlóival. Szerencsére nagyjából egyméretűek voltak! Az első hét végén sikerült kapnia otthonról rendes ruházati utánpótlást.

Vezénylőzászlósi pályafutása 2005-ben kezdődött; ekkor kapott század vezénylőzászlós beosztást a 25/88. Könnyű Vegyes Zászlóaljnál, amit 2009-ig töltött be. A vezénylőzászlós kiválasztása és kinevezése mindig is a parancsnok elhatározása, tehát neki csak annyi része volt benne, hogy tette a dolgát, és ez jó benyomást tett mindenko-

Afganisztánban

ri előjárójára. 2009. október 23-ától a 25/88. KVZ vezénylőzászlósa. Amikor Ruszin Romulusz alezredes megkérdezte, hogy vállalja-e a beosztást, azonnal igent mondott. Nem volt mit megbeszélni a családdal vagy a barátokkal. Amióta 1997-ben együtt dolgozhatott az amerikaiakkal, mindig is arra vágyott, hogy egy katonai szervezet vezénylőzászlósa legyen. És hogy ez pont a 25/88-cal valósulhatott meg, az csak tovább növelte a dolog értékét.

Nagy törzszászlós véleménye szerint a parancsnok és vezénylője közötti munka sikeréhez a legfontosabb a bizalom és az egyenes beszéd a két fél között. A parancsnoknak meg kell bíznia a vezénylőzászlósában, és mindig be kell avatnia a terveibe, hogy a vezénylőnek legyen lehetősége ezt kommunikálni a beosztottak és a törzs felé. Természetesen a vezénylőnek nem szabad visszaélni ezzel a bizalommal, és mindig a parancsnok elhatározását kell kerestülvinnie. Ez nem jelenti azt, hogy minden esetben az első pillanattól teljes az egyetértés a felek között! Előfordulhat, hogy különböző állásponton van a vezénylőzászlós és parancsnoka. De ezt azelőtt kell tisztázniuk, hogy bármely döntésnek pont kerülne a végére! Egyetlen döntés (parancs) lehet, és emellett kell mindkettőjüknek kiállni.

László jelenleg az Egyesült Államok hadserege vezénylőzászlósi akadémiájának hallgatója, így mindennapjait a tanulás tölti ki, és jövő június 21-ig nem is nagyon foglalkozik mással. Elmondása szerint szeret rövid távra lőni, így biztosabb a találatra az esély! Hazaérkezése után még egy jó darabig a „88-asnál” maradna és az akadémián szerzett tapasztalatokat felhasználva segítené a beosztott altisztek fejlődését. És hogy hatvanéves koráig mi minden történhet még vele, az legyen a jövő zenéje! Az biztos, hogy nem kívánja évtizedekig lefoglalni a „88-as” rangidős altiszti beosztását, mivel nem tartja magát annyira önzőnek, hogy ne hagyja a jól képzett beosztott altiszteket előremozogni!

Berek Zsolt törzszászlós

POSZTERKOMMENTÁR

Életrépek a budapesti helyőrség katonáinak tevékenységéből

Fővárosunkban jelenleg több katonai szervezet szolgál, amelyek lényegében Budapest helyőrség állományát alkotják. Az MH 1. Honvéd Tűzszerész és Hadihajós Ezred, az MH Civil-katonai Együttműködési és Lélektani Központ, az MH Geoinformációs Szolgálat, az MH Görgei Artúr Vegyivédelmi Információs Központ, az MH Hadkiegészítő és Központi Nyilvántartó Parancsnokság, az MH Honvédkórház, az MH Katonai Közlekedési Központ, az MH Logisztikai Ellátó Központ, az MH Ludovika Zászlóalj, az MH Vezetési és Doktrinális Központ katonai szervezetek mellett meghatározó feladatokat lát el az MH vitéz Szurmay Sándor Budapesti Helyőrség Dandár (MH BHD) személyi állománya. Az MH BHD közel 2200 fős szervezet, mely 2012. május 19-ei hatállyal vette fel új nevét. A katonai szervezet alegységeinek széles körű és igen összetett feladatköre van, amelyekből néhányat szemléltetesként válogattunk össze.

A következőkben néhány gondolat a poszteren látható életrépekről: mit ábrázolnak és milyen érdekességeket fedezhetünk fel rajtuk? A *főképen* a Helyőrségi Tavaszi Szemle látható, amit 2012. május 18-án több évtizedes szünet után tartottak meg ismét. A színvonalas rendezvényt egy korábbi szokást elevenítették fel. A Hősök terén a Honvéd Vezérkar főnökének közvetlen alárendeltségébe tartozó katonai szervezetek mellett az MH Összhaderőnemi Parancsnokság Budapesten diszlokáló alárendelt

A budapesti helyőrség zenészei

alakulatai vettek részt közel 700 fővel. A *bal felső* kisképen a Takács László zászlós parancsnoksága alatt ügyleti szolgálatban levő katonai rendészek láthatók igazoltatás közben. A *jobb felső* sarokban a Támogató Zászlóalj beosztottjairól készült fotó kapott helyet, miközben egy logisztikai szakfeladatot hajtanak végre. Kvaszinger György törzsrőrmester irányításával 63M sátrat állítanak fel, ami a katonai tevékenységek egyik lényeges kelléke. A rajsátrat 12 perces normaidőn belül illik három főnek bárhol és bármikor felállítani. A *bal alsó* felvételen az MH 32. Nemzeti Honvéd Díszegység állományába tartozó Király Tamás törzsrőrmester vezeti fel a díszőrséget a Petőfi laktanya 1. számú főkapujába. A *második képen* Paróczai Sándor főtrzsrőrmester alkalmazáshoz készíti elő az antenna telepítésével az R-142/M típusú rádióállomást. A beépített RF-5200-as berendezéssel RH üzemmódban 4500–5000 km-es hatótávolságban képes összeköttetés biztosítására egy hasonló paraméterekkel rendelkező ellenállomással.

M. A.

Az MH LEK katonái

Budapest hely

Őrség katonái

A TANÁCSADÁS TÍPUSAI

Az altiszt képességeinek fejlesztése elméletben és gyakorlatban

Tanácsadásról akkor beszélünk, amikor a vezető a beosztottjának tanácsot ad a beosztott által nyújtott teljesítmény növelése és a benne rejlő potenciál kihasználása céljából. Ez gyakran teljesítményértékelést is jelent. A honvédségben a tanácsadás az egyik legfontosabb fejlesztőtevékenység, és ez a vezetők felelőssége. A jövő azon múlik, hogy hogyan készítjük fel a beosztottakat a nagyobb felelősség vállalására. A *fejlesztő tanácsadás típusai* között található az *eseményhez kapcsolódó tanácsadás*, a *teljesítményértékelés* és a *szakmai fejlődést segítő tanácsadás*.

Eseményhez kapcsolódó tanácsadás

Az eseményhez kapcsolódó tanácsadás tulajdonképpen egy eseményorientált konzultálás, ami általában egy egyedi esemény vagy helyzet megtörténte után történhet. Azonban lehet esemény előtti is, mint előléptetés vagy tanfolyam előtti tanácsadás. Követhet olyan eseményeket is, mint egy említésre való szolgálati teljesítmény vagy felmerülő probléma a feladat végrehajtása során, illetve személyes ügyhöz is kapcsolódhat. Az eseményorientált tanácsadás fajtái: különleges alkalomkor megtartandó tanácsadás, fogadó és beépítő tanácsadás, krízistanácsadás, szükséges tanácsadás, előléptetési tanácsadás és eltávolítási tanácsadás.

A *különleges alkalomkor megtartandó tanácsadás* egy kiváló vagy a szintet el nem érő teljesítmény okán felmerülő tanácsadás. Ilyenkor a vezető ismerteti a beosztottal, hogy a feladat végrehajtása értékelhető-e, mit tett jól, illetve rosszul. A tanácsadás az esemény bekövetkezése utáni legkorábbi időpontban a legsikeresebb. A vezetőnek ki kell emelnie a beosztott kiváló képességeit is, mert a tanácsadás célja a jó és rossz közötti egyensúly kialakítása. A vezetőnek mindig meg kell beszélnie a teendőket azokkal a beosztottakkal, akik nem teljesítették a megfelelő szintet. Lehet, hogy a nem kielé-

gítő teljesítmény eredete az elvárt ismeret hiánya. Ilyenkor egy ún. egyéni fejlesztési tervet (EFT) kell kialakítani. A korrekciós képzés segít abban, hogy a beosztott el tudja érni a megfelelő szintet. A teljesítmény megbeszélésekor elsőként ismertetni kell, mi volt az elvárás, és azt miért nem sikerült a beosztottnak teljesítenie. Nevezzünk meg egy elfogadhatatlan viselkedést, tevékenységet – ám ne támadjuk a beosztott személyes karakterét. Magyarazzuk el, hogy az említett viselkedés vagy tevékenység milyen hatást gyakorolt a szervezetre. Közben figyelmesen hallgassuk a beosztott válaszát. Lényeges, hogy mindvégig semlegesek maradjunk. A tanácsadás során tanítsuk-orientáljuk a beosztottat, hogyan érje el a kívánt szintet. Mindig legyünk felkészülve arra, hogy a nem megfelelő teljesítmény mögött, okként, egy korábbi meg nem felelés vagy egy megoldatlan személyes probléma húzódik meg. Magyarazzuk el, hogy az EFT hogyan segíti a teljesítmény javulását. Találjuk meg az EFT-be való felelős beavatkozás optimális módját, teremtünk meg a rendszeres értékelés lehetőségét; ha kell, készítsünk tervet a beosztott számára.

Fogadó és beépítő tanácsadás

A törődő és empatikus vezető minden új csapattaggal konzultál, ami-

kor az csatlakozik a szervezethez. A fogadó és beépítő tanácsadás két célt szolgál. Egyrészt megállapítja a problémákat vagy hátráltató tényezőket, melyek az új embernél előfordulhatnak, beleértve az új beosztás okozta kérdéseket is, és segíti megoldani azokat. Másrészt pedig megismerteti az új csapattagot a szervezet elvárásaival, és orientálja, hogyan alkalmazkodjon ezekhez. Tisztázza a szerepeket és beosztásokat, és üzenetet küld a parancsnoki gondoskodásról. Ha ez nem történik meg, akkor a katona nem fogja ismerni a helyi sajátosságokat, ami akár nehéz helyzetbe is hozhatja beilleszkedni próbáló beosztottunkat. Ilyen lehet például a háztársákja nem megfelelő színe, a mobiltelefon használatának szabályai, a dohányzóhelyek elhelyezkedése, illetve a helyi sajátosságok mindegyike. A fogadó vagy beépítő tanácsadás a következőket tartalmazza: parancsnoki út, szervezeti elvárások, biztonsági és rendszabályok ismerete, az altiszt támogató csatorna használata, elvárt viselkedés munka alatt és után, öltözködési előírások, a szervezet története, felépítése, feladata, lehetőségek a szervezeten belül, tanulási és kiképzési lehetőségek, tiltott és veszélyes területek, a támogatóhelyek funkciói és azok elhelyezkedése, laktanyai és helyőrségi lehetőségek a rekreációra, tanulásra, kulturális és történelmi hagyományok, külföldiekkel törté-

nő érintkezés – és még egyéb olyan területek, melyeket a vezető meghatároz.

Krizistanácsadásra akkor kerül sor, ha a katonát negatív hír éri, például meghalt egy általa szeretett személy. Ez egy rövid távú, azonnali cselekvést követelő intézkedés. A vezető teendője, hogy meghallgassa a beosztott problémáját és segítse annak megoldását. Segítse elő a megoldásban érintett külső szereplőkkel (cégekkel) történő kapcsolatfelvételt, együttműködést. Beleérthetjük az esetleges utazáshoz szükséges eszköz megtalálását, a lelki segítségnyújtásra alkalmas személy megkeresését.

A *szükséges tanácsadás* segít abban, hogy a beosztott túl tudjon lépni túllépni egy kialakuló krízishelyzeten. Ez a krízistanácsadás következő lépése. A szükséges tanácsadás célja, hogy megelőzze a problémát, mielőtt az kezelhetetlen nem lesz. Az empátikus vezető érzékeli a gondot, és még időben bevonja a megfelelő szakembereket annak kezelésébe (humánszolgálat, lelkész, orvos, pénzügyi tanácsadó stb.).

Az *előléptetési tanácsadás* során a katonai vezető minden olyan katonával elbeszélget, aki alkalmas a magasabb beosztásra, de még tanfolyamra sem küldték el. Segítő, felkészítő tanácsokat ad a beosztott előmenetelével kapcsolatban.

Az *eltávolítási tanácsadás* során a vezető tájékoztatja a katonát arról, hogy mutatott teljesítménye miatt elindul az eltávolítására irányuló adminisztratív eljárás, ugyanakkor elindít egy utolsó esélyt adó programot a felzárkózásra. Nem lehet ilyen fejlesztő tanácsadást tartani, ha az egyén súlyos törvénysértést követett el.

Teljesítményértékelés

A teljesítményértékelés során a vezető a beosztott adott időszak alatt mutatott teljesítményét teszi mérlegre. Az értékelés egy meghatározott úrlap szempontjai alapján történik. A jó értékelés nem a múlt, hanem inkább a jövőre, a beosztott erősségeire, a fejlesztési területekre és potenciálokra fókuszál. Tartalmaznia kell a vezető támogatását és

a szervezet céljainak elérése érdekében végzett feladatteljesítéseket is. A teljesítményértékelést közvetlenül az érintettel kell ismertetni, aki aláírásával elfogadja annak tartalmát. Sokszor halljuk, hogy nem elég objektív a Magyar Honvédségben ez a fajta tanácsadás. Szerintem csak a vezetőkön, rajtunk múlik, hogy a hibákat, a fejleszteni való területeket és természetesen a kiváló teljesítményeket is leírjuk, megfelelően pontozzuk és ezzel segítséget nyújtunk a beosztottunk fejlődéséhez, tiszteletének kivívásához. Tiszteljük meg bajtársainkat azzal, hogy megfelelő energiát és időt fordítunk teljesítményük értékelésére.

Szakmai fejlődést segítő tanácsadás

A fejlesztő tanácsadás harmadik típusa a személyes és szakmai célok elérésének tervét tartalmazza. A tanácsadás során a parancsnokok, vezetők a beosztottal megállapítják és megbeszélik a fejleszteni való területeket és potenciálokat, és kiiktatják a gyengébb területeket, melyek fejlesztése nem hoz hasznot sem a szervezetnek, sem a beosztottnak. Kidolgozzák a rövid és hosszú távú célokat és területeket, amelyek magukba foglalják a civil és katonai iskolákat, a jövőbeni beosztásokat, különleges lehetőségeket. Minden katonának és közalkalmazottnak szüksége van egyéni fejlesztési tervre, ami az egyéni szükségleteken, érdeklődési körökön és a megszerzendő kompetenciákon alapul.

*

Összefoglalásként megállapíthatjuk: ha egy empátikus vezető tudatosan és rendszeresen él a tanácsadás módszerével, katonái ezt érzékelik, és később már ők fognak hozzá fordulni segítségéért, még mielőtt egy súlyosabb esemény bekövetkezne. A bizalom egyik fő oszlopa a tanácsadás, a követelménytámasztás pedig a tisztelet jele. Ha nem tisztelek valakit, nem fogok tőle követelni nagyobb teljesítményt. A tanácsadás jelzi a vezető beosztottja iránti érdeklődését, a helyzetével való azonosulást igényét, szándékát és képességét.

*Bogya Sándor Mihály
törzsszázlós*

HONVÉD ALTISZTI FOLYÓIRAT

Megjelenik évente hat alkalommal, minden páros hónapban

Kiadja a Honvéd Vezérkar
A kiadásért felel:
Dr. Orosz Zoltán altábornagy

Szerkesztőbizottság:

Elnök:
Kriston István főtörzsszázlós, a Magyar Honvédség vezénylőszázlós

Tagok:

Balog Sándor főtörzsszázlós
Berek Zsolt törzsszázlós
Bogya Sándor törzsszázlós
Dr. Murinkó Attila mk. alezredes
Papp András törzsszázlós
Sashalmi Zoltán törzsszázlós
Tóth László főtörzsszázlós

A folyóirat kiadásában és terjesztésében közreműködik

a Zrínyi Média – HM Kommunikációs Kft.

Felelős vezető: dr. Bozsonyi Károly ügyvezető

Kiadói főszerkesztő: Zsalakó István

Szerkesztőség:

Felelős szerkesztő: Kiss Zoltán
(06/30/343-4801)

Korrektor: Eszes Boldizsár

Szerkesztőségi titkár: Solti Gabriella

A szerkesztőség címe:

1087 Budapest, Kerepesi út. 29/B

Telefon: 272-02, 459-5355, fax: 459-5354

e-mail cím: altiszti@hm.gov.hu

kisszoltan@armedia.hu

A tördelés a Zrínyi Média grafikai stúdiójában készült.

Arculatterv: Szabó Bettina

Címlapterv, poszter: Dani Márton

Tervezőszerkesztő: Dancs Katalin

Nyomdai munkák: HM Térképészeti

Közhasznú Nonprofit Kft.

Felelős vezető:

Németh László ügyvezető igazgató

Ár nélküli, belső terjesztésű kiadvány

HU ISSN 1586-2917

A folyóirat teljes terjedelmében olvasható

a www.honvedelem.hu portál digitális

könyvtárában és a

www.parbeszed.hm.gov.hu portálon

A Honvéd Altiszti Folyóirat tagja az Európai Katonai Sajtószövetségnek (EMPA)

A lapban megjelenő közlemények tartalma nem feltétlenül esik egybe a HM Honvéd Vezérkar adott kérdésben kialakított álláspontjával. Ettől függetlenül helyt adunk a témában megjelenő más szakmai nézőpontoknak is, amennyiben azok a megoldás irányába hatnak.

Katonacsaládok a hadseregben

A NEHÉZSÉGEK A TÁVOLSÁG ELLENÉRE IS LEGYŐZHETŐK

Király Zoltán törzsőrmester a következő gondolatoktól vezérelve kereste meg a Honvéd Altiszti Folyóirat szerkesztőbizottságát: „A minap kezembe került a Honvéd Altiszti folyóirat ez év februári kiadása. Amellett, hogy a megjelent cikkeket roppant érdekesnek tartottam, nem kerülte el figyelmemet dr. Murinkó Attila mk. alvezredes úr írása sem. Gondolok itt megkülönböztető figyelemmel hasábjai azon pontjára, miszerint a megújult Honvéd Altiszti Folyóirat három fő rovat köré kíván épülni. Jelen levelem tárgya a harmadik fő pillért veszi célba: a családot.” A hozzánk írt őszinte hangú, összefogott levélből nem csak nehézségeket, de a problémákat megoldani szándékozó altiszt képe rajzolódott ki. A Honvéd Altiszti Folyóirat év eleji megújulásakor megfogalmaztuk, hogy elsődlegesen a Magyar Honvédségben szolgáló altisztekről, munkájukról és családjairól, vagy ha éppen vannak, akkor akár a problémáikról és azok leküzdéséről, megoldásáról is írunk. Most ennek az ígéretünknek teszünk eleget.

*

Király törzsőrmester és felesége három éve tartó házassága a családban történt sajnálatos események sorozata miatt 2009-ben felbomlott. Ez napjainkban szinte már megszokott jelenség. Közismert tény, hogy Magyarország e vonatkozásban előkelő helyen van nemzetközi téren. Esetünkben azonban itt közel sem záródik le a történet. Az altiszt 2011 decemberétől teljesített külszolgálati missziót Afganisztánban, az MH LMCS 4. váltásának mentor-gépkocsivezetőjeként. Fő feladata az afgán tiszthelyettespartner mentorálása és a közlekedési csoport gépkocsijának hadra fogható állapotban tartása volt.

A nehéz, komoly kihívást jelentő, saját maga és társai által végrehajtott feladatok ráébresztették az élet igazi értelmére, megértésére és annak szeretetére. Így lehetséges szerint hamarosan megkereste

Király Szilvia százados és Király Zoltán törzsőrmester

volt feleségét – és feléledni látszott egymás iránti vonzalmuk. Ezzel kapcsolatban a következőket fogalmazta meg: „Olyan beszélgetések zajlottak a volt párommal, melyek következményeképpen úgy döntöttünk, újra megpróbáljuk az együttélést, és gyermekeinknek biztosítjuk a családban való felnevelés esélyét. A távollét ilyenformán tehát pont az ellenkezőjét váltotta ki a család tagjaiból, mint az megannyi szomorú, ismert esetnél bekövetkezett. Az ember azt látja ebben a közép-ázsiai országban, hogy a mérhetetlen szegénység ellenére a család és annak összetartása jelenti a kiutat a mindennapi gondokból. Ráébredtem arra, hogy az otthoni problémák »mérete« messze-messze elmarad az itt megtapasztaltaktól. Ha a hivatástudat és a bajtársi kötelek ilyen erősek és átsegítenek az ottani, esetenként életveszélyes szituációkon, miért ne hívhatnám segítségül eme dolgokat a magánéleti gondok megoldásában?”

Király törzsőrmestert nem kizárólag ezek a gondolatok sarkallták a hozzánk küldött levelének megírására. Családjában több érdekesség van még, amelyek bizonyos szempontból több mint szokványosak és szorosan köthetők a Magyar Honvédséghez. Kezdjük talán az elején. Párja, Király Szilvia százados, aki a házasságkötésükkor a családi nevét adta férjének, a Magyar Honvédség 43. Nagysándor

József Híradó és Vezetéstámogató Ezred humán szakembere. 2002 decembere óta tagja a honvédségnek. Ennél az alakulatnál kezdte tisztii pályafutását, és azt tervezi, hogy nyugállományba vonulásáig ezen alakulat hírnevét öregbíti. Katonai pályafutása kezdetén korábbi, versenysportban szerzett tapasztalatait kamatoztatva az ezred jogelődjénél testnevelőtiszti beosztást látott el. A későbbiekben a híradózászlóaljnál dolgozott a személyügyön mint beosztott tiszt, majd belső átszervezést követően került a törzs állományába a személyügyi főnökségre, ahol a mai napig humán tisztként teljesít szolgálatot. Bevallása szerint ezt a területet igen fontosnak érzi. Annak érdekében, hogy továbbfejlessze tudását, a tavalyi év során beiratkozott a Pécsi Tudományegyetemre, ahol jövőre fog végezni, hogy mint képzett humán szakember folytathassa munkáját.

Ugyanennél az alakulatnál üzemanyag-ellátó rajparancsnokként teljesít szolgálatot Király törzsőrmester is. Akárcsak párja, ő is itt kezdte katonai pályáját. Korábban a helyőrség őrszázadánál, híradószázadánál, majd a logisztikai zászlóaljnál töltött be különböző beosztásokat. A 2007-es év kétszeresen is különleges a törzsőrmester életében. Májusban apa lett, július-

ban pedig őrmesterré avatták. A Magyar Honvédséghez való kötődésüknek gyermekeik megérkezése is bizonyítékot adott. A hármas fiúikrek, Bálint, Benjámín és Bence születésnapja május 21-én van, ami köztudottan a Magyar Honvédség kiemelt katonai ünnepe. A gyermekek katona apa és katona anyja társaságában ünneplik nemcsak a születésnapjukat, de a honvédelem napját is. Így a család apraja-nagyja lelkesen várja ezt a többszörösen felejthetetlen, szép napot. Ma már a gyermekek óvodába járnak, mint mondja, „igazi nagycsoportos”, egyre önállóbb emberkékké válnak. Összetartásuk példamutató. Kíváncsiságuk határtalan, és rettenetes információéhségük van. Ha netalán valamelyikük a katonai pályát választaná, ahhoz minden támogatást meg fog kapni.

Beszélgetésünk során nyilvánvalóvá vált számomra, hogy a törzsőrmester megtalálta számításait az altiszti pályán. Altisztként a lehetőségek egész tárháza nyílt meg előtte. Az önképzés fontosságát hangsúlyozza, és vallja, hogy „a naprakészség elengedhetetlen”. Egyértelmű számára, hogy mindazon ismeret, mellyel egy altisztnek ma rendelkeznie kell – szakmai anyaggal bővített idegen nyelv, számítástechnikai ismeretek, haditechnikai fejlesztések –, napról napra változik, bővül. „Aki nem tart lépést a változásokkal, belefásulhat, elvesztheti a motiváltságot.

Király törzsőrmester Afganisztánban

Ez pedig a lehető legrosszabb és adott esetben a legveszélyesebb egy katona életében. ” Arra a kérdésre, hogy volt-e számára meghatározó egyéniség katonai pályája során, gondolkodás nélkül azonnal válaszol. Balogh Rezső mérnök őrnagy számtalan alkalommal segítette, egyengette katonai pályafutását, illetve látta el jó tanácsokkal. A fiatal, de koránál jóval érettebb altiszt bátorítja mindazon altisztársait, akik hozzáértéssel, szakmai elhivatottsággal és a fejlődésbe vetett töretlen hittel végzik munkájukat. Akik nem hátrálnak meg az újabb és újabb kihívásoktól, folyamatosan képzik magukat és hiszik, tudják: egy hadsereg gerince az altiszti állomány.

Dr. Murinkó Attila mk. alezredes

A gyerekek: Bálint, Benjámín és Bence

JUTASTÓL SZENTENDRÉIG

A ZRÍNYI KIADÓ
újdonsága

a Földesi Ferenc-
Kovács Tibor
szerzőpáros

Jutastól Szentendrőig

című kötete, mely
a magyar altisztképzés
történetét dolgozza fel
a kezdetektől
napjainkig.
A reprezentatív
kiállítású könyvet
korabeli
dokumentumok,
egykori és mai fotók
illusztrálják.

MEGVÁSÁROLHATÓ

1087 Budapest,
Kerepesi út 29/B,

Győr Edina:
06-30-578-1048,
gyor@armedia.hu;

Bartha Cynthia:
06-30-633-0619,
cinti@armedia.hu

A MEGFELELÉS VÁGYA MINDEN KATONA SAJÁTJA

Beszélgetés Király Zoltán törzsőrmesterrel

Számos példát találhatunk altiszt és tiszt házasságára a Magyar Honvédségen belül. Ruszev-Pencsev Krisztián törzsőrmesterről folyóiratunk 2012/3. számában írtunk. A Király család sajátos története érzékeltesen kirajzolódik mostani lapszámunk „A nehézségek a távolság ellenére is legyőzhetőek” című írásából (16–17. oldal).

C
S
A
L
Á
D

– De nézzük egy kicsit közelebbről: nálatok hogyan alakultak a kapcsolatkialakítás és a munkahelyi érintkezés „szabályai”?

– A házasságkötés után és természetesen azt megelőzően is betartottuk és azóta is betartjuk a katonai érintkezés szabályait. Tisztról és altisztról lévén szó, a tiszteletadás és hivatalos érintkezés a szabályzók szerint történik, de otthon megszűnik az alárendeltségi szerep. A magánéletben már a három lurkó látja el a parancsnoki beosztást.

– Visszatérve a hivatáshoz. Ahogy a szerkesztőbizottságnak küldött leveledből kiderül, a második ISAF-misszióban ébredtél rá igazából az élet értékeire. Korábbi missziós élményeiből, illetve külszolgálati tapasztalataidból mit említenél meg?

– 2008-ban már szolgáltam a közép-ázsiai országban. Akkor a PRT 4. váltásának Force Protection századánál voltam gépkocsivezető. Sajnos ez a misszió több szempontból is szomorú emléké a honvédségnek és elsősorban azon családoknak, akik elvesztették szeretteiket. A két tűzszerészhalál rányomta bélyegét a kint töltött hét hónapra. Elvesztettünk egy remek tisztet Nemes Krisztián százados, valamint egy igazán különleges altisztet Kovács Gyula főtörzsőrmester személyében. Korábban Szarajevóban szolgáltam az MH KRK 7. váltásában.

– Visszaemlékezni azokra az érzésekre, gondolatokra, amelyek a meszeségben a nehéz, próbára tevő körülmények között törtek rád?

– Elsősorban a családot említeném. Bármennyire is „ott kell lenni” fejben és testben egyaránt, a

család hiánya mindenkit megvisel. Én személy szerint három részre tudom osztani a kint töltött időt, legyen szó akármelyik misszióról. Az első szakasz a várakozás. Ebbe tartozik a célfelkészítés, a kiutazás és a hadszíntéren történő asszimilálás. A második szakasz – amely a kint töltött idő 80 százalékát teszi ki – a tényleges munka időszaka. Ilyenkor a katona elvégzi a rá bízott feladatot, kvázi teszi a dolgát. Ebben a szakaszban kevesebb idő jut a család utáni vágyódásra, ekkor „nagyon ott kell lenni”. A harmadik etapnak nem tudok konkrét nevet adni, de ekkor már kicsit lanyhul a figyelem. Nem szabadna ennek megtörténnie, de sajnos így van. Szóval félig már otthon van az ember. A napi rutin során felszabaduló holtidőkből már otthon járnak a gondolatok.

– Számos külszolgálati misszió és hazai szolgálat tapasztalatai alapján hogyan látod, mi az, ami erősíti az ember hitét és elhivatottságát?

– Nem tudok egzakt választ adni. Azt gondolom, hogy minden. Az otthoni pozitív visszajelzésektől a bajtársak összetartásán át a család támogatásáig minden. A legkisebb „jó” is hatalmasra értékelődik fel a kinti lét során, és sajnálatos módon a legkisebb „rossz” is parallelt alkot az előbb említett jóval. Azt gondolom, ez elsősorban az egyén függvénye, de természetesen a jó közösség is meghatározó, óriási hatással van ezekre a dolgokra.

– Milyen további elképzeléseid, célkitűzéseid vannak a jövőt illetően?

– Szeretném ott folytatni, ahol abbahagytam a kiutazás előtt. Szeretem a munkám és szeretném azt

jól csinálni. Az angol mellett a német nyelv elsajátítását tűztem ki célul, valamint a Kodolányi Főiskola kommunikáció és médiatudományok szakára nyertem felvételt.

– További missziók?

– A megfelelés vágya minden katona sajátja, ezért szívesen mennék vissza a Balkánra, esetleg a Sínai-félszigetre, Ciprusra is. Az első azonban az ezrednél betöltött beosztásom és a család.

M. A.

KERESZTELŐ

2012. augusztus 19-én tartották, evangélikus liturgia szerint, Bogya Julianna keresztelőjét (a kislány születéséről a HAF 2012/3. számában adtunk hírt). Keresztszülei: Vincze Veronika és Potzauf Balázs, aki örveztőként szolgál az MH Altishti Akadémia állományában. A keresztszülők vállalták, hogy Juliannát az evangélikus egyház tanításai szerint vezetik be a hit világába.

„EGYEDÜL A HIT ÁLTAL”

A reformáció szelleme

Október 31-e a protestáns egyházban piros betűs ünnep, a reformáció napja. A hagyomány szerint 1517-ben ezen a napon függesztette ki a wittenbergi vártemplom kapujára Luther Márton német ágostonos szerzetes híressé vált 95 tételét, melyben a bűnbocsátó cédulák árusításával szemben fejt ki érveit. Luther eredetileg az egyházi élet megújítását megcélzó, egyszerű vitaindító iratnak szánta a tételeket. A korszakváltó, földcsuszamlásszerű hatássorozattal akkoriban még senki sem számolt. A világ végérvényesen megváltozott – a reformáció szelleme kiszabadult a palackból.

A középkor vége

A korszakot vizsgáló tudósoknak valószínűleg igazuk van, amikor azt mondják, hogy Európában a középkor volt az utolsó világnézeti egységes rendszer, ahol az élet minden területe (vallás, művészetek, politika, társadalom) a teológiai kérdésnek volt alárendelve. A vallás az élet minden területét áthatotta, a világnép egységét pedig a hierarchia élén álló, arra hivatott külön papi rend őrizte éberrel – miközben

a létről való tudást patikamérlegesen kimérve adagolta a híveinek. Az életet alapvetően a túlvilági életre való felkészülésnek fogták föl, ezért a minden kérdés mélyén megbúvó végső kérdés a „mit tehetek, hogy elérjem az üdvösséget?” volt.

Az egyház célja tehát az volt, hogy örök üdvösséget (mennyo-szág) nyújtson az embernek, miközben megmenti a másik alternatívától, az örök kárhozattól (pokol). Ennek elérését egy objektív rendszer, az egyház által kiszolgáltató szentségek teszik lehetővé, melyekben két, egymást kölcsönösen kiegészítő komponens hat: egyrészt az emberi értelemmel felfoghatatlan isteni kegyelem, másrészt az ember erkölcsi szabadságán alapuló döntéseken keresztül hozott kegyes, jó cselekedetek.

A probléma csak az, hogy egy ilyen rendszerben az ember soha nem lehet biztos abban, hogy elég jót cselekszik, vagy elég kegyelmet kap – az eredmény pedig egy, a 16. század elejére mindenben és mindenkin elhatalmasodó bűntudat, rossz lelkiismeret és szorongás érzése. Ez húzódik meg azokban a

Luther Márton

számunkra ma már nehezen értelmezhető jelenségeknek a háttérében, amelyek olyan erőteljesen mutakoztak meg a középkor végén: a véget nem érő zarándoklatok, aszketikus gyakorlatok, szent relikviák utáni futkosás, penitenciák, az imádságok kényszeres és monoton ismételtetése stb. Mindenki igyekezett begyűjteni a maga piros pontjait ebben a neurotikus rendszerben, miközben soha nem lehetett biztos abban, hogy átment a vizsgán. Erre a lélektani sebezhetőségre érzett rá jó kereskedői érzékkel a klérus egy része, amikor kijelentette, hogy a jó cselekedeteket kevesebb macerával, anyagilag is meg lehet váltani: bűnbocsátó cédulák vásárlásával. A háttérből pedig egy torz, despotikus, félelmetes, büntető és örökké kielégíthetetlen isten képe néz vissza ránk, aki mindig többet akar és soha nem lehet neki eleget tenni: ez telepedett nyomasztóan minden ember lelkére, és ez űzte a kolostorba Luthert is. A kolostori cellában az aszketikus életszentség megannyi stációját megjárta Luther életének a vezérkérdése végérvényesen a „hogyan találhatok rá a kegyelmes és szerető Istenre?” lett – ebből a kérdésből született meg a reformáció.

„Az igaz ember pedig hitből él”

Lelki vívódásában a döntő áttörést Luther számára az a pont jelentette, amikor találkozott – a kolostorban látott életében először teljes Bibliát! – Pál apostol Rómaiakhoz írott levelének azzal a versével, hogy „az igaz ember pedig hitből él” (Róm. 1,17). Valódi reveláció, mágikus pillanat lehetett, mint amikor lehullik az ember szeméről a hályog és végre először lát – a szorongások és

Luther német nyelvre fordította a Bibliát

lelki görcsök pedig egy csapásra elmúltak.

Egyedül a hit által – nincs szükség tehát közvetítő papságra, a test öldöklésére, állandó megfelelési kényszerből fakadó jó cselekedetekre, bűnbocsátó cédulákra. A forradalmi jelentősége ennek a gondolatnak, ahogy Luther értette, hogy az üdvösség nem egy *objektív*, megszerezhető státusz, ami egy adok-kapok rendszeren belüli játékszabályok betartásán múlik, amit a papság felügyel, amit el kell érni; hanem az maga az Istennel való *szubjektív* kapcsolat, egy én-Te kapcsolat, amibe csak hittel lehet belépni – és csak hittel lehet átélni. Ez a hit pedig nem is annyira *valamiben* való hit, hanem maga a kapcsolat, annak az elfogadása, hogy Isten színe előtt már el vagyok fogadva. Félelmetes horderejű eszmélés és lelki élmény, ami átrendezi az egész addig ismert valóságot. Az üdvösség, a mennyország Luthernél az ember és Isten hitben megragadott és helyreállított kapcsolatában rejlik; a pokol

pedig szintúgy, többé már nem egy „hely”, a végső büntetés helye, hanem annak az embernek a kétségbeesésben és elhagyatottságban megvalósuló mindennapos létélménye, akinek semmilyen kapcsolata sincs Istennel. Luther forradalmi felismerése, a hit kardja, amivel átvágta a középkor végén élő ember lelkét reménytelenül megbéklyózó gordiuszi csomót, tulajdonképpen leegyszerűsítés, ezért is nevezhette őt a 19. század egyik nagy teológusa a „redukció géniuszának”.

A történelem kereke mozgásba lendült: a súlypont az intézményes, üdvösséget közvetítő egyházzól végérvényesen átkerült az egyes emberre – ezt a kereket pedig nem lehetett többé megállítani. Luther és az őt követő, a régi rendszerrel szemben tiltakozó, „protestáns” teológusok (Melanchton, Zwingli, Kálvin stb.) szavára az egyházi életben számos változás következett be (anyanyelvű bibliafordítások, egyetemes papság elve, a Szentírás mint egyedüli és végső tekintély stb.), de

a reformáció lényege, a legnagyobb horderejű gondolat kétségtelenül az önmagát és önmaga kiteljesedését az Istennel való személyes kapcsolatban felfedező ember képében van.

A középkori tanítással szemben, hogy az élet felkészülés a túlvilági életre, a reformáció az evilági életre szabadított fel, az aktivitásra és felelősségvállalásra. A transzcendens értelemben vett, üdvösség felőli *biztonság* tudata – hogy az ember sorsa eldőlt, és akkor is biztonságban lehetünk a jövőnk felől, ha félelemmel töltenek el a hétköznapiak vagy hibákat követünk el – tartást adott az embernek: felszabadított a jelenre, a cselekvésre, a kritikus gondolkodásra, ugyanakkor megnyitotta az utat a közélet és a politikum felé forduláshoz is. Ilyen értelemben ma mindannyian a reformáció gyermekei vagyunk – gyengeségeink és erőnk titka is a reformáció szellemében van elrejtve.

Nánai László Endre százados,
evangélikus tábori lelkész

GRATULÁLUNK!

Balog Sándor törzsszászlós (az MH HKNYP vezénylőzászlósa) lánya, Fatime sikeresen lediplomázott a Nemzeti Közszerződési Egyetem Védelemigazgatási Karán. Ez az esemény éppen az altiszt katonai pályájának 20. évfordulójára esik. Az eltelt 20 évet és a felcseperedett új generációt szemlélteti a két kép.

Húsz évvel ezelőtt

A család ma

BÚVÁRKIKÉPZÉS SZÜNNETÉBEN

Miklós Bence zászlós a szentesi búvárkiképző-bázis tanmedencéjében

A KÖNNYŰ NAP TEGNAP VOLT

Egy erőemelő altiszt útja a világbajnoki dobogóig

Még élnek bennünk a 2012-es londoni olimpia versenyszámainak emlékei és az egyes sportágakban elért eredményekre örömmel tekinthetünk vissza. Bajnokaink közül kalapácsvetésben Pars Krisztián szerzett aranyérmet. Vitathatatlan, hogy felkészülésében az olimpiakon rengeteg súlyt mozgatót meg és tonnák tömkelegét emelgette. Hasonlóképpen tett Gyenge Róbert szerződéses szakaszvezető is. 1977-ben az akkor 18 éves fiatalember nem éppen a nevéhez illeszkedő szabadidős tevékenységet választott: az erőemelő sportot. Azt megelőzően a küzdősportok közül a taekwondo világában jeleskedett és lett magyar bajnok. Mára már több hazai és világsúcsot tudhat magáénak. Így, a nevével ellentétben, az igen erős fizikumú emberek csoportját erősíti. Az eredeti szakmáját tekintve víz- és gázfűtészszereelő fiatalember 1999-ben döntött úgy, hogy katona lesz. Az év augusztusban vonult be Tapolcára kiképzésének megkezdésére.

– **Hogyan alakult a katonai pályád az elmúlt bő évtized alatt?**

– Kezdetben sorkatonaként katonai rendész feladatokat láttam el. Majd azt követően egész eddigi pályám során logisztikával foglalkoztam, azon belül is a raktározással. Hét évig gépjárműanyag-raktáros voltam, öt éve pedig ruházati anyag-

raktárosként szolgálók. 2004-ben alakulatot váltottam, ugyanis az MH 87. Bakony Harcihelikopter Ezredet felszámolták, és én Veszprémbe az MH 1. Logisztikai és Támogató Zászlóaljhoz kerültem. A további átalakulások részeként létrejött az MH 54. Légtérellenőrző Ezred; a 2007-es megalakulás óta itt szolgálók.

– **Mikor gondoltad úgy, hogy megértél a megmérettetésre, a versenyzésre? Ki biztatott? Parancsnokaid, kollégáid mit mondtak?**

– 2002-ben indultam először versenyen, a Magyar Honvédség első amatőr erőemelő megmérettetésén. Ott ismerkedtem meg a versenyzéssel, illetve a szabályokkal. Innen számítható a sportágban sportolói karrierem: egyre komolyabb versenyek és jobbnál jobb eredmények következtek. Persze az ehhez párosuló rengeteg edzőmunka, több száz tonna megmozgatott súly is említésre méltó. A parancsnokaim, kollégáim eleinte figyelemmel kísérték az eredményeimet. Számos dicséretet és elismerést, kitüntetést kaptam. De mára egyre kevesebb a támogatás, itt is érződik a gazdasági válság. Ez sajnos az eredményeimben is meglátszik. Az idén például már nem tudtam versenyen indulni, mert a támogatás gyakorlatilag a nullára csökkent. Pedig az akarat még mindig megvan, még mindig ég a tűz bennem.

Gyenge Róbert sz. szakaszvezető

– **Az edzés, felkészülés mellett hogyan telik a napi munkád?**

– Az alakulatomnál a mi munkarendünk reggel 7.30-kor kezdődik és 16 óráig tart. Számomra ez után kezdődik az edzés, ami általában 1-2 órát vesz igénybe. Ez attól függ, hogy alapozok, formában tartom magam, vagy versenyre készülök heti minimum 3-6 alkalommal.

– **Hogyan látod a sport, a sportolás helyzetét a honvédségen belül?**

– A honvédségnél valamilyen szinten kötelező, vagy legalábbis ajánlott a sport. Az éves fizikai felmérőt mindenkinek teljesíteni kell, az pedig megfelelő edzés nélkül aligha megy! Én azt mondom, mindenki sportoljon vagy mozogjon legalább heti kétszer. Minden alkalommal szánjon egy órát az egészsége érdekében magára. Hosszú távon biztosan megtérül.

– **Milyenek a sportkapcsolataid, beszélhetünk-e bizonyos rivalizálásról?**

– Jó kapcsolatokkal rendelkezem nemcsak Magyarországon, hanem nemzetközi szinten is. A sporttársakkal tartjuk a kapcsolatot, jó viszony alakult ki közöttünk. Egészséges rivalizálás mindenütt van, akár a klubon belül is. Mindig hajtuk egymást a jobb eredmények felé. Ahol talán a határ az a bizonyos csillagos ég.

– **Milyen terveid vannak a jövővel kapcsolatban?**

– A sport terén szeretném tovább folytatni az eredményes szereplést. Bízom benne, hogy a támogatás az eddigieknél kedvezőbben fog ala-

Edzés közben

kulni. A katonai pályámat tekintve célom, hogy kijussak külföldi misszióba. Számomra ez lenne a következő szakmai kihívás. Ennek érdekében megkezdtem a pályázatok beadását – sajnos eddig még eredménytelenül. Remélem, hogy előbb-utóbb majd sikerülni fog.

– Beszéljünk a sportolás egyik kellemetlenebb részéről, a költségekről, az anyagi ráfordításról. Ez hogyan jelentkezik az erőemelőknél, konkrétan a te esetében?

– Először is kell egy jól felszerelt terem, ahol minden rendelkezésre áll. Veszprémben ez a Top-Gym, ahol 7000 forintba kerül a havi bérlet. Ehhez jön a megfelelő étrend kialakítása és a táplálék beszerzése. És akkor még versenyen nem is voltam! Ami tovább növeli a kiadásokat, az a versenyzés esetében az útiköltség és a szállás költsége. Tehát van bőven kiadás, amit csak a szakaszvezetői illetményből lehetetlen finanszírozni.

– Kik azok, akikre feltekintesz a sportágban és miért?

– Név szerint Kupcsik László 10-szeres világbajnokot tudnám elsőként megemlíteni. Ő az edzőm és barátom is egyben. Rengeteg tapasztalattal rendelkezik, és sokat köszönhetek neki. Biztos vagyok benne, hogy nélküle nem sikerülhetett volna ilyen sikereket elérni. És még remélhetőleg nincs vége a sportpályafutásomnak.

– Napjainkban jól érzékelhetők az altiszteket érintő változások. Hogyan értékeled ezeket te és értékeli kollégáid?

– Úgy látom, hogy a nyugdíjtörvény megváltozása és az a tény, hogy nincs tervbe véve a bérek rendezése, sokaknál felerősítette a leszerelési szándékot. A 25 év szolgálat utáni, kedvező feltételekkel való nyugdíjba vonulás lehetősége komoly motiváló tényező volt az altiszti állománynál; ez most megszűnt. A jelenlegi fizetésből jóformán csak az alapvető számláinkat tudjuk rendezni, egyről a kettőre jutni szinte lehetetlen. E körülményektől függetlenül altisztársaimnak sok sikert, erőt és egészséget kívánok. Ahogy mondani szokták: katonaszerencsét.

– murinkó–

HAGYOMÁNYŐRZÉS A DALLAMOK ÚTJÁN

Az abasári laktanya felszámolásának évében, 1994-ben az akkori vezérkari főnök, Végh Ferenc vezérezredes, Mádi János ezredes, laktanyaparancsnok, valamint Juhász Béla, Abasár polgármestere támogatásával megalakult az Abasári Honvéd Hagyományőrző Kórus. A kitűzött célok között szerepelt a katonai hagyományok polgári lakosság körében történő ápolása, valamint hogy katonadal-fesztivállal mozgósítsuk az ország népi együteseit.

Még ebben az évben megrendeztük az első katonadal-fesztivált, ami azóta évről évre rendszeresen megismétlődött. Az eddig eltelt időszak változatos eseményei alapján úgy értékelhető, hogy sikerült megvalósítani a célkitűzéseinket. Megmozgattuk az egész országot, ismertté tettük Abasárt mint híres mátraaljai borfalut és a kórust. A fesztiválon megjelenő néptáncosok és énekesek száma évről évre emelkedett, a kezdeti 15, 30, 50, 75 együttes után 1999-ben már 136 jelentkezőt regisztráltunk. 1998-tól kezdve a katonadal-fesztivál hazánk legnagyobb népzenei rendezvénye lett, ahová az ország minden megyéjéből, valamint a határon túlról – Felvidék, Erdély – érkeztek a fellépők, költséget és fáradtságot nem kímélve, így a rendezvény nemzetközi szintre emelkedett. A programot folyamatosan támogatja Heves Megye Közgyűlése is. Kórusunkat 2001-ben, az akkori polgármester, Dér Ferenc előterjesztésére „Heves Megyéért” kitüntetéssel díjazták.

Miután 2002-ben dr. Lénárné Benei Anikó lett a település polgármestere, a rendezvény évről évre színesebb, sokrétűbb programokkal egészült ki; a falu is egyre inkább magáénak érezte a fesztivált. 1995-től folyamatosan részt vettünk különböző állami ünnepeken. Kapcsolatba kerültünk számos színésszel, művésszel, pop- és rockzenésszel, akiket sikerült megnyerni, hogy legyenek a katonadal-fesztivál szakmai-szel-

lemi védnökei. Nagy Feróval, kórusunk zenei igazgatójával, illetve Waszlavik „Gazember” Lászlóval, művészeti vezetőnkkel is fellépéseink, rendezvényeink alkalmával ismerkedtünk meg, akik aztán felkarolták hagyományőrző kórusunkat. Mindketten a katonadal-fesztivál védnökei, akik személyesen is több alkalommal megjelentek a programokon és fellépéseikkel színesítették a fesztivált. A Beatrice együttesel 1999-ben a Vigadóban, majd 2002-ben a Petőfi Csarnokban volt közös szereplésünk. A védnökök sorához csatlakozott még a Magyar Huszár és Katonai Hagyományőrző Szövetség.

2004-ben meghívtuk a fesztiválra az ATV zenei producerét, az akkori „Délidőben” című kívánságműsor vezetőjét, Faller Istvánt, akinek felesége, Máté Ottilia már 1998-tól védnöke volt rendezvényünknek. Erre az alkalomra készült el első lemezanyagunk. Két hét múlva az ATV a nézők kérésére elkezdte folyamatosan sugározni.

A repertoárunk különleges, jótékony hatással van a beteg és sérült emberekre is. Rendszeresen tartunk előadást hajléktalanoknak a Máltai Szeretetszolgálat meghívására, valamint idősoththonok és autista gyerekek javára. Elismerve a kórus munkáját, a honvédelmi miniszter II. osztályú Honvédelemért kitüntető címet adományozott Kámán Árpád tanár úrnak, kórusvezetőnknek a honvédelem ügye érdekében végzett tevékenysége elismerésül.

Vincze János zászlós (kórustag)

NAPI HUMOR (és ahogy mi megéjjük)

Csak egyszerűen

- Mi a foglalkozása? – ordít rá az újoncra az őrmester.
- Bakteriológus vagyok.
- Ne cifrázza nekem, mondja nyugodtan, hogy vasutas!

Fordulat

- Katona! Fel tudna váltani egy ezrest?
- Persze, haver.
- Katona, így nem beszélünk egy kiképzővel! Szóval jelentse, fel tudja-e váltani!
- Főtörzsőrmester úr, Kiss közkatona jelentem, nem!

Hadititok

- Hatalmas ládát cipel verejtékezve négy katona. Arra megy egy üregúr, és megkérdi tőlük:
- Mit cipeltek, fiúk?
- Az hadititok!
- És ennyire nehéz a láda?
- Hát hogy a fenébe ne lenne az, amikor tele van rakétával!

Menetgyakorlat

- Az újoncok 20 kilométeres menetgyakorlaton vesznek részt. Már egy órája menetelnek keményen, és kezd rogyadozni a lábuk a nehéz menettfelszerelés alatt. Az őrmester elérkezettnek látja az időt egy kis lelkesítésre:
- Katonák! Eddig mindenki egyszerűen teljesített, már vagy 5 kilométert leküzdöttünk! Ha nem téve-

dek, bármelyik percben elérhetünk a starthelyre, és megkezdhetjük a gyakorlatot!

Berek Zsolt törzsszászlós

RETRO HUMOR (Tréfa, ahogy elődeink megélték)

Önkéntes bátorság

Katona: „Mit, katona akarsz lenni és háborúba menni! Hát tudsz te egyáltalán vért látni!”

Figaró segéd: „Hogyne tudnék, tisztelt úr! Mióta a mester bevonult, magam beretválom a vendégeket.”

A gyakorlótérről

Két fiatal regruta beszélget:

- „Te Józsi, a mi őrmesterünknek nagyon művelt embernek kell lennie.”

- ???

- „Az egész állattant könyv nélkül tudja.”

Az *Altiszti Ujság* 1917. november 1-jei és 15-ei számainak tréfáiból válogatta dr. Murinkó Attila mk. alezredes

Egyed Zoltán szakaszvezető rajza

JÁTSSZON ÉS NYERJEN!

1. Görgey Artúr megosztó személyiség volt a 1848/49-es szabadságharc után. Hol élt a klagenfurti internálása után, 1867-től?

2. A 1848/49-es szabadságharc során szembekerült a Magyar Honvédség a cári Orosz Birodalom hadseregével is, közöttük kozák lovas katonákkal. Mi volt a neve, címe a kozák lovasági parancsnoknak?

3. A NATO elsőként adott ki stratégiát az altisztekről a közelmúltban. A dokumentumot mind a két stratégiai parancsnokság parancsnoka aláírta. Mikor készült el az okmány?

4. A vezénylőzászlósoknak feladatuk, hogy az altisztjeiket felkészítsék. Mi a megnevezése annak a kiképzési eseménynek, melyet időről időre ennek érdekében levezetnek?

5. Melyik csatahajónál merültek az MH 5/24 BGFZ búvárjai?

Küldje be az altiszti@hm.gov.hu címre a választ (a levélben tüntesse fel nevét, rendfokozatát, beosztását és alakulatát). A helyes megfejtők között Zrínyi-könyveket sorsolunk ki.

Bogya Sándor Mihály
törzsszászlós

A 4. szám kérdéseinek helyes megfejtése:

1. 3 év,
2. altiszti alaptanfolyam,
3. koszovói válság,
4. együttműködő képesség,
5. Nagyboldogasszony

Szerencsés nyertesek:

1. Racskó Gábor sz. főtörzsőrmester (MH ÖHP);
2. Flaskay Balázs (szakközépiskolai tanuló, Eger);
3. Hamkó Lászlóné (Nagytarcsa);
4. Szolga Gábor zászlós (MH Pápa Bázisrepülőtér)

A nyereményeket az alakulatokhoz (címükre) postázzuk.

TÖRTÉNELMI VISSZAPILLANTÁS

A Magyar Honvéd a forradalomért és a szabadságharcért

A Magyar Honvéd I. évfolyam 1. száma a Magyar Honvédség napilapjaként 1956. október 30-án kedden került első alkalommal az olvasók elé.

A forradalom és szabadságharc meghatározó eseménye

„Mindszenty József bíboros hercegprímás immár szabadon az öt fogságból kimentő katonákkal és szabadságharcosokkal” (Magyar Honvéd I. évf. 3. sz. 1956. november 1.)

A megérdemelt szabadság örömteli pillanata

„Magyar katona szüreten csinos menyecskék társaságában 1918 őszén”

Feladatra bárhol és mindig készen!

Magyar katonák Palesztinában (Flóriánsz Alfonsz felvétele az Érdekes Újság számára, 1918.)